

gældende Ministers Ansvar. Det er netop det, den gør, men saa sker den ikke paa Husmandsorganisationernes Ansvar, Ansvarret kan kun ligge eet Sted, nemlig der, hvor man nu ved en Beslutning, der finder Udtryk i en Ændring paa Finansloven, siger, at det skal ligge.

Endelig er der Spørgsmaalet om rentebærende Driftslaan til Husmænd, hvortil man som første Del af en 5-aarig Bevilling foreslaar bevilget 200,000 Kr. Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde ved anden Behandling, da denne Sag forelaa som Samraadsgegenstand, at Tiden ikke er inde til, at Staten overtager nye eller udvider de gamle Udlaansvirksomheder, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i, at specielt denne Sag her er saa lidet overvejet, at man allerede af den Grund ikke kan gaa ind derpaa. Andet og mere har jeg ikke at sige om den Ting. Det er for mig afgørende, at Forholdet er saaledes.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde med Hensyn til Anmærkningen vedrørende Husmandsbevillingerne, som jeg ellers ikke skal komme udførligt tilbage til, at her stod vi overfor Afslutningen af et interessant Stykke politisk Historie. Og saa var det ærede Medlem saa elskværdig at give sine radikale medforbundne et lille Hip, idet han mindede om, at i 1901 og Aarene derefter stod de stejlt mod de socialistiske Medlemmets Krav om, at Husmændene skulde administrere deres egne Penge. Det ærede Medlem sagde ikke deres egne Penge, men han talte, som om det var Husmændenes Penge, som deselvskulde administrere. Det er en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem gaar ud fra det. Jeg sagde det ved anden Behandling, det er Statens Penge, og det skal hverken være et Honnør- eller Magtspørgsmaal, hvem der skal administrere disse Penge, Husmandsforeningerne eller Landboforeningerne eller begge Grupper i Fællesskab, som Tilfældet i nogle Aar har været. Spørgsmaalet, hvem der skal administrere disse Bevillinger, er afgjort. Jeg vil for denne Sags videre gode Forløbs Skyld ønske, at Husmandsforeningerne forstaa at udvise en vis Rummelighed, at de ikke opmuntrede af det ærede Medlems stolte politiske Sejrsfanfare sige: Vi bryde os ikke om Landboforeningerne, som ønske at tage sig af de samme Op-gaver. Jeg vil ønske og tør maaske nok vente, at Husmandsforeningerne efter at have sat sig fast i Sædet, og da de nu fra Lovgivningsmagten faa Administrationen

af disse Bevillinger, ville forstaa for Sagens Skyld at træde i et godt og venskabeligt Forhold til Landboforeningerne paa Steder, hvor disse ønske at være med i Samarbejdet. At det er Husmandsforeningerne, der faa Bevillingerne til Administration, derom skal der ikke være Tvivl eller Tvist. Men Husmandsforeningerne gøre Ret i for Sagens gode Forløbs Skyld og netop for de Husmænds Skyld, som her skulle støttes, at træde i det bedst mulige Samarbejde med de Landboforeninger, der ønske at træde i et saadant Samarbejde.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at „vi Socialdemokrater“ krævede i 1901 i Modsætning til de ærede Medlemmer fra Ringsted (Zahle) og Løvel (Anders Nielsen) og andre af den daværende Landbrugsministers gode Venner og trofaste fremragende Støtter o. s. v., at Husmændene skulde administrere disse Penge, men da kunde Ole Hansens gode trofaste, fremragende Venner ikke se, hvad Tiden krævede, og hvad Ret og Retfærdighed var i dette Forhold. Der er ikke andet at sige dertil, end at det ærede Medlem da var forud for sin Tid, det ærede Medlem saa det saadan rent teoretisk, thi Husmandsforeningerne kunde paa det Tidspunkt afgjort og aldeles ikke administrere disse Bevillinger. Det er ikke alt for godt, de ere i Stand til at gøre det nu, det er ikke mere end lige til, om det er det. Jeg skal ikke komme tilbage til det, jeg før har givet Antydning af — det, som jeg vandt et nogenlunde klart Indblik i ved min Beskæftigelse med Karl Hansen-Affæren. Jeg saa da adskilligt, som for mig var overbevisende og for det høje Ting, hvis Tiden tillod det, og Nødvendigheden var inde for at gøre Tinget bekendt dermed, vilde være overbevisende om, at det er saa som saa med Husmandsforeningernes Magt og Evne til at administrere de Bevillinger, der overgives dem. Men Administrationen af disse Bevillinger her er ret enkel, og naar de Fejl, der ere gjorte i det sidste Aar, blive rettede — og der synes at være en Tilbøjelighed til at faa disse Fejl rettede — kommer det nok til at gaa, og navnlig kommer det nok til at gaa, hvis Husmandsforeningerne ikke blive for store paa det og ikke undslaa sig for god og nyttig Samvirken med de Landboforeninger, som ville være med i dette Arbejde.

Det ærede Medlem sammenlignede de to Anmærkninger, der ikke kunne sammenlignes, idet den ene er en Anmærk-